

Даниял кітабы - Алпыс Бірінші Сан

Пайғамбарлық тоқыманың пердесін ашу: Даниялдың аяндарын, келісімді және соңғы күндердегі мөрлеу уақытын түсіну

Jeff Pippenger

2024-01-25

Ғабриел Даниялға тоғызыншы тарауда келіп, оған сегізінші тарауда көрсетілген екі аянды түсіну үшін зерделілік пен ұғыну беру мақсатында келді.

Сонда ол маған хабарлап, менімен сөйлесіп: «Уа, Даниял, мен саған зеректік пен түсінік беру үшін енді келдім. Сенің жалбарынуларыңның басында-ақ бұйрық шықты, ал мен саған көрсету үшін келдім; өйткені сен аса сүйіктісің. Сондықтан осы сөзді ұғып, аянды түсін»,— деді. Даниял 9:22, 23.

Даниял өзіне қажет болған «түсінікке» ие болуы үшін, Ғабриел оған әрі «істің мәнін», әрі «аянды» түсінуді айтты. «Істің мәні» — киелі орынды және қалың қолды таптау туралы аян, ал «аян» — 1844 жылдың 22 қазанындағы көрініс туралы аян еді. Уайт әпке де осы екі аянды айрықша атап көрсетеді, өйткені ол бізге Даниялдың жетпіс жылдық тұтқындық пен екі мың үш жүз жыл арасындағы байланысты түсінуге ұмтылғанын хабарлайды. Жетпіс жыл — Ғабриел «істің мәні» деп белгілеген нәрсе, ал «аян» — екі мың үш жүз жыл. Ғабриел екі мың үш жүз жылға түсіндірме берген кезде, Даниял соңғы күндердегі «даналарды» бейнелейді. «Даналар» Ғабриелдің түсіндірмесіндегі әрі «істің мәнін», әрі «аянды» таниды, ал зұлымдар түсінбейді. Миллериттер «істің мәні» мен «аянды» түсінді, бірақ тек шектеулі дәрежеде.

Сынақ уақыты ретінде берілген төрт жүз тоқсан жыл — Леуіліктер жиырма бесінші және жиырма алтыншы тарауларда бейнеленген «жеті уақыттың» келісіміне қарсы жасалған төрт жүз тоқсан жылдық бүліктің негізінде белгіленген мерзім еді. Жетпіс жылдық тұтқындық — жердің өз тыныштығынан ләззат алуына жол берілмеген барлық жылдардың жиынтығы еді.

Мәсіх көптермен жасасқан келісімді растаған апта, он екі жүз алпыс күннен тұратын екі кезеңмен бейнеленген Оның келісімінің дауының көрінісі болды. Сол пайғамбарлық апта Құдайдың мөрін бейнелейтін айқыш арқылы қақ бөлінді.

«Өз халқының маңдайларына қойылатын тірі Құдайдың мөрі деген не? Ол — періштелер оқи алатын, бірақ адам көзі оқи алмайтын белгі; өйткені құртып-жоятын періште осы құтқарылу белгісін көруі тиіс. Парасатты ақыл Иеміздің асырап алған ұлдары мен қыздарының бойынан Қалвария айқышының таңбасын көрді. Құдай заңының бұзылу күнәсі жойылады. Олардың үстінде неке киімі бар, әрі олар Құдайдың барлық өсиеттеріне мойынсұнғыш және адал». Manuscript Releases, 21-том, 52.

Сол апта жексенбілік заңның 538 жылғы қаулысымен (аңның белгісімен) бөлінген, пұтқа табынушылық, ал содан кейін папалық жүйе киелі орынды да, әскерді де таптап өткен, әрқайсысы бір мың екі жүз алпыс жылдан тұратын екі кезеңді бейнелейді. Бір мың екі жүз

алпыс күн бойы Мәсіх Өз куәлігін берді, содан кейін тағы бір мың екі жүз алпыс күн бойы Мәсіх сол куәлікті Өз шәкірттері арқылы берді. Бір мың екі жүз алпыс жыл бойы Шайтан пұтқа табынушылық арқылы өз куәлігін берді, ал содан кейін тағы бір мың екі жүз алпыс жыл бойы Шайтан өз куәлігін папалық арқылы берді.

Ежелгі Израилдің мойынсұнбауы арқылы Құдайдың «дауы» болып кеткен осы келісім — жердің тынығуын және әр қырық тоғызыншы жылы аталып өтуге тиіс мерейтойды белгілеп берген Леуіліктер кітабының жиырма бесінші тарауындағы келісім еді.

Жаратқан Ие Синай тауында Мұсаға сөйлеп былай деді: Израил ұлдарына айт та, оларға былай де: Мен сендерге беретін жерге кірген кезде, жер Жаратқан Ие үшін демалыс сенбілігін сақтасын. Алты жыл егіс алқабыңды себесің, алты жыл жүзімдігіңді бұтап, оның жемісін жинайсың. Бірақ жетінші жылы жер үшін толық тынығу сенбілігі, Жаратқан Ие үшін сенбілік болсын: егіс алқабыңды екпе, жүзімдігіңді бұтама. Орағыңнан өзінен-өзі шыққанды орма, күтім көрмеген жүзімдігіңнің жүзімін жинама; өйткені бұл — жер үшін тынығу жылы. Жердің сенбілігі сендерге азық болсын: саған, құлыңа, күңіңе, жалданған қызметшіңе және қасыңда тұрып жатқан келімсегіңе, сондай-ақ малыңа және жеріңдегі аңдарға — оның бүкіл өнімі азық болсын. Өзің үшін жеті жылдық сенбілікті, жеті рет жеті жылды санайсың; сонда жеті жылдық сенбіліктің мерзімі саған қырық тоғыз жыл болады. Содан кейін жетінші айдың оныншы күні, Күнәні кешіру күні, мерейтой кернейін тартқыз; барлық жерлеріңде керней тартылсын. Елуінші жылды қасиетті деп жариялап, бүкіл жер бойынша оның барлық тұрғындарына азаттық жарияландар: бұл сендер үшін мерейтой болсын; әркім өз иелігіне қайтсын, әркім өз әулетіне қайтсын. Елуінші жыл сендер үшін мерейтой болсын: онда екпендер, өзінен-өзі өскенін ормандар, күтім көрмеген жүзімдіктен жүзім жинамандар. Өйткені бұл — мерейтой; ол сендер үшін қасиетті болсын. Оның өнімін егістіктен жеп отырыңдар. Осы мерейтой жылында әркім өз иелігіне қайтсын. Леуіліктер 25:1–13.

Екі мың үш жүз жылдық пайғамбарлықтың алғашқы кезеңі, Мәсіх өсиетті бекіткен апта және төрт жүз тоқсан жыл сияқты, Леуіліктер кітабының жиырма бесінші және жиырма алтыншы тарауларындағы «жеті мезгілмен» тікелей байланысты.

Сондықтан мынаны біліп, түсін: Иерусалимді қалпына келтіріп, қайта тұрғызу туралы әмір шыққан уақыттан бастап Мәсіх Әміршіге дейін жеті апта және алпыс екі апта болады; көше де, қабырға да қайтадан салынады, бірақ ауыр-қысталаң замандарда. Даниял 9:2.

Б.з.д. 457 жылдан басталатын алпыс тоғыз апта сізді Мәсіхтің шомылдыру рәсіміне және Оның Құдайдың «дауының» келісімі болған келісімді бекіткен аптасының басына алып келеді. Бірақ «жеті апта және алпыс екі апта» деген тіркес арқылы алпыс тоғыз аптадан оқшауланған апталар аптасы (қырық тоғыз жыл) бар еді. Б.з.д. 457 жылдан бастап қырық тоғыз жыл болуы тиіс еді; бұл Леуіліктер кітабының жиырма бесінші тарауындағы келісімге және мерейтойлық мейрамға айқын сілтеме. Сол қырық тоғыз жыл мерейтойлық кезеңдердің нышаны ғана емес, сондай-ақ Елуінші күн мейрамының да нышаны болды, өйткені ол апталар мейрамының қырық тоғыз күнінен кейін келетін елуінші күн.

Жиырма үш жүз жылдың алғашқы қырық тоғыз жылы, төрт жүз тоқсан жыл және келісім бекітілген апта — мұның бәрі Леуіліктер жиырма алтында «жеті уақыт» ретінде бейнеленген екі мың бес жүз жиырма жылмен тікелей байланысты. Жиырма үш жүз жылдық пайғамбарлықтың әрбір бөлігі 1863 жылы адвентизм шетке ысырып, теріске шығарған «жеті уақытпен» тікелей байланысты. «Жеті уақыт» — мерейтойлық келісімнің нышаны, сондықтан да мынаны атап өту қажет: жиырма үш жүз жыл 1844 жылғы 22 қазанда аяқталған кезде, дәл сол күні екі мың бес жүз жиырма жыл да аяқталды, өйткені Мұса Леуіліктер кітабының жиырма бесінші тарауында былай деп жазды:

Өзіңе жеті жылдық демалыс кезеңін, жеті мәрте жеті жылды санайсың; сонда жеті жылдық демалыс кезеңінің уақыты саған қырық тоғыз жыл болады. Содан кейін жетінші айдың оныншы күні, татуластырылу күні, мерейтой кернейінің үнін шығартасыздар; бүкіл жерлеріңнің бәрінде кернейдің үні естілсін. Леуіліктер 25:8, 9.

Екі мың үш жүз жылдың ішіндегі әрбір пайғамбарлық кезең Леуіліктер жиырма алтыдағы «жеті уақытпен» тікелей байланысты, соның ішінде екі пайғамбарлық кезең аяқталған күн де бар. Алғашқы қырық тоғыз жыл Құдай халқы Бабылдан шыққанда аяқталуға тиісті болған Иерусалимді қайта салу мен қалпына келтіру ісін айқындады. Үшінші жарлыққа дейін ғибадатхана аяқталған еді, сол сияқты үшінші періште келгенге дейін Миллериттердің ғибадатханасы да аяқталған еді. Алайда б.з.д. 457 жылдан кейін де «көше» әлі «қайта салынуға, әрі қабырға, ауыр кезеңдерде болса да», мұқтаж еді. Альфа мен Омега ретінде Иса әрдайым бір нәрсенің соңын сол нәрсенің басталуымен бейнелейді, әрі 1844 жылғы 22 қазаннан кейін Миллериттер «көшені» де, «қабырғаны» да «ауыр кезеңдерде» аяқтауға тиіс еді.

Уайт ханым Иерусалимді қоршаған тура мағынадағы қорған қабырғаны Құдай заңының нышаны ретінде айқындайды, әрі 1844 жылғы 22 қазаннан кейін бірден адалдар көктегі киелі үйге жетектеліп, Құдайдың заңын (қабырғаны) таныды. Сенбіні қоса алғанда, Құдайдың заңын тану үшін миллериттер ежелгі Израилдің келісіміне қайта алып келінді. Тура мағынадағы «көше» қалпына келтірілуі — миллериттер Еремияның «ежелгі соқпақтарына» қайта оралғанда рухани түрде жүзеге асқан қалпына келтірудің өзі. Қабырға мен көше орнатылатын кезеңде болуы тиіс болған «қиын-қыстау уақыттар» 1844 жылдан кейін жүзеге асуы керек еді, ал сол кезде таяп келе жатқан және көп ұзамай дәл сол тарихтың өзінде басталған Азамат соғысы сол қиын-қыстау уақыттарды бейнелейді.

Егер олар адал болғанда, олар мерейтойдың нышандық елуінші жылына жетер еді (онда құлдар босатылады), ол сондай-ақ Елуінші күн мейрамының елуінші күнімен де бейнеленген еді (онда азаттық туралы хабар бүкіл дүниеге тарайды). Бірақ 1844 жылдан кейін көпшілігі сенбі нұрына қарсы тұрды, ал 1863 жылы олар Илиястың (William Miller) өздеріне жеткізген Мұсаның хабарын да («жеті уақытты») қабылдамай тастады. Басқаша айтқанда, олар өздері қалпына келтіріп, сол арқылы жүруге тиіс болған «көшеден» (ескі соқпақтардан) теріс бұрылды.

Иса әрдайым ақырын бастауы арқылы бейнелейді, әрі он қыз туралы астарлы әңгіме соңғы күндерде қайта қайталанғанда, Иерусалимді қалпына келтіру ісі тағы да жүзеге асырылуы тиіс. «Көше мен қабырға» «ауыр кезеңдерде» салынады. Біз қазір сол ауыр кезеңдерге еніп келеміз. 1844 жылдың 22 қазаны жуықта келетін жексенбілік заңның нышаны болып табылады; сондықтан Аян кітабының он бірінші тарауындағы «ұлы жер сілкінісінің сағаты» жеткенде, көше мен қабырға ауыр кезеңдерде салынады. Енді біз сол ауыр кезеңдерді исламның үдей түскен соғысы туындатқан «халықтардың қаһарлануы» ретінде айқындаймыз.

Ол бұрын «қасірет уақыты» жөнінде жазылғандарды түсіндіре отырып, Early Writings кітабында жазылып қалған түсіндірме берді.

«1. 33-бетте мынадай сөздер келтірілген: “Мен қасиетті сенбі — Құдайдың шынайы Исраилі мен сенбейтіндер арасын бөліп тұратын, әрі бөліп тұра беретін қабырға екенін көрдім; және сенбі — Құдайдың сүйікті, күтіп жүрген қасиеттілерінің жүректерін біріктіретін ұлы мәселе екенін көрдім. Мен Құдайдың сенбіні көрмейтін де, оны сақтамайтын да балалары бар екенін көрдім. Олар осыған қатысты нұрды теріске шығарған жоқ. Ал қайғы-қасірет уақыты басталғанда, біз алға шығып, сенбіні неғұрлым толық жариялағанымызда, Киелі Рухқа кенелдік.”»

«Бұл көрініс 1847 жылы, сенбіні ұстанатын Адвент бауырластардың саны өте аз болған кезде берілді; ал солардың өзінен де аз ғана бөлігі оны сақтау Құдай халқы мен сенбейтіндердің арасына шекара сызатындай дәрежеде маңызды деп есептейтін. Енді сол көріністің орындалуы көріне бастады. Мұнда айтылған “сол қиыншылық уақытының басталуы” бәле-жалалар төгіле бастайтын уақытты емес, қайта олардың төгілуінің дәл алдындағы қысқа мерзімді білдіреді, сол кезде Мәсіх киелі орында болады. Сол уақытта, құтқарылу ісі аяқталуға жақындап тұрған шақта, жер бетіне қиыншылық келе бастайды, әрі халықтар ашуланады, бірақ үшінші періштенің ісіне кедергі келтірмеуі үшін тежеліп тұрады. Сол уақытта үшінші періштенің зор даусына күш беру және әулиелерді жеті соңғы бәле төгілетін кезеңде берік тұруға дайындау үшін “кейінгі жаңбыр”, яғни Иеміздің алдында болатын сергіту келеді». Early Writings, 85.

Сынақ мерзімінің аяқталуына дейін «қысқа уақыт» бар, сол кезде «халықтар қаһарланатын, бірақ тежеліп тұратын болады». Дәл сол уақытта «кешкі жаңбыр» келеді. «Халықтардың қаһарлануы» — Аян кітабының он бірінші тарауында айқындалған рәміз.

Сонда халықтар қаһарланды, әрі Сенің қаһарың келді, және өлілерге үкім шығарылатын уақыт та келді, сондай-ақ қызметшілерің — пайғамбарларға, әулиелерге және есіміңнен қорқатындарға, кішілер мен ұлыларға, сыйынды беретін уақыт келді; әрі жерді құртып жатқандарды жоятын уақыт келді. Аян 11:18.

Уайт ханым бұл аятқа түсініктеме береді.

«Мен халықтардың қаһарын, Құдайдың ашуын және өлілерді соттайтын уақыттың бір-бірінен бөлек әрі айқын екенін, олардың бірінен кейін бірі келетінін, сондай-ақ Михаилдің әлі орнынан тұрмағанын және бұрын-соңды болмаған қысылтаяң уақыттың

әлі басталмағанын көрдім. Халықтар қазір қаһарланып жатыр, бірақ біздің Ұлы Бас Дінқызметкеріміз киелі орында Өз ісін аяқтаған кезде, Ол орнынан тұрып, кек алудың киімдерін киеді, содан кейін соңғы жеті пәле төгіледі.

«Мен төрт періштенің төрт желді Иса қасиетті орында Өз жұмысын аяқтағанға дейін ұстап тұратынын, ал содан кейін соңғы жеті пәле келетінін көрдім». Early Writings, 36.

«Халықтардың қаһарлануы» сынақ мерзімі жабылардың дәл алдында болады, өйткені одан кейін «Құдайдың қаһары» келеді. «Құдайдың қаһары» сынақ мерзімі жабылған кезде болады, ал «өлілерді соттайтын уақыт» мыңжылдық кезеңінде болатын сотты білдіреді және 1844 жылы басталған өлілердің сотына қатысты емес.

Содан мен көктен түсіп келе жатқан бір періштені көрдім; оның қолында тұңғиықтың кілті мен үлкен бір шынжыр бар еді. Ол айдаһарды, яғни Ібіліс әрі Шайтан деп аталатын сол ежелгі жыланды, ұстап алып, оны мың жылға байлап қойды. Сосын оны тұңғиыққа тастап, ішіне қамап, үстіне мөр басты, сөйтіп, мың жыл толғанға дейін ол халықтарды енді алдамасын деді; ал содан кейін ол аз ғана уақытқа босатылуы тиіс. Және мен тақтарды көрдім, оларға отырғандар болды, әрі оларға үкім айту билігі берілді. Сондай-ақ мен Иса туралы куәлік еткені және Құдайдың сөзі үшін бастары шабылғандардың жандарын көрдім; әрі аңға да, оның мүсініне де табынбаған, маңдайларына да, қолдарына да оның таңбасын қабылдамағандарды көрдім. Олар тіріліп, Мәсіхпен бірге мың жыл патшалық құрды. Аян 20:1–4.

Әулиелерге «берілетін» сот, олардың өздері сотталатынын емес, мыңжылдық кезінде зұлымдарға үкім шығаратынын білдіреді.

«Бірінші және екінші қайта тірілу арасындағы мың жыл бойы зұлымдардың соты жүзеге асады. Елші Пауыл бұл сотты екінші келуден кейін болатын оқиға ретінде көрсетеді. “Сондықтан Иеміз келгенге дейін, мерзімінен бұрын еш нәрсеге үкім айтпаңдар; Ол қараңғылықта жасырылған нәрселерді жарыққа шығарып, жүректердің ниеттерін әшкерелейді.” 1 Қорынттықтарға 4:5. Даниял Көне Күндер Иесі келгенде, “Қасиетті Құдай Тағаланың әулиелеріне сот берілді”, — деп жариялайды. Даниял 7:22. Осы уақытта әділдер Құдайға патшалар мен діни қызметкерлер ретінде билік жүргізеді. Жохан Аян кітабында былай дейді: “Мен тақтарды көрдім, олардың үстіне отырды, және оларға сот берілді.” “Олар Құдай мен Мәсіхтің діни қызметкерлері болады және Онымен бірге мың жыл патшалық құрады.” Аян 20:4, 6. Дәл осы кезде, Пауыл алдын ала айтқандай, “әулиелер дүниені соттайды.” 1 Қорынттықтарға 6:2. Олар Мәсіхпен бірлікте зұлымдарды соттап, олардың істерін заң кітабымен — Киелі кітаппен — салыстырады да, тәнде істелген істеріне қарай әрбір істі шешеді. Содан кейін зұлымдардың шегуге тиіс жазасының үлесі олардың істеріне қарай өлшеніп беріледі; әрі бұл өлім кітабында олардың есімдерінің тұсына жазылады.»

«Шайтан да, зұлым періштелер де Мәсіх пен Оның халқы тарапынан сотталады. Пауыл былай дейді: “Біздің періштелерді соттайтынымызды білмейсіңдер ме?” 3-аят. Ал Яһуда: “Өздерінің әуелгі дәрежесін сақтамай, өз мекенін тастап кеткен періштелерді Ол ұлы күннің сотына дейін түнекте мәңгілік шынжырларда сақтап қойды”, — деп

жариялайды. Яһуда 6.»

«Мың жылдың соңында екінші қайта тірілу болады. Сонда зұлымдар өлімнен қайта тіріліп, “жазылған үкімнің” орындалуы үшін Құдайдың алдына келеді. Осылайша аян беруші әділдердің қайта тірілуін сипаттап болған соң былай дейді: “Ал қалған өліктер мың жыл өткенше қайта тірілген жоқ.” Аян 20:5. Ал Ишая зұлымдар туралы былай деп жариялайды: “Олар ордағы тұтқындардай жиналады, зынданға қамалады, және көп күндерден кейін оларға үкім жүргізіледі.” Ишая 24:22». Ұлы тартыс, 660, 661.

Сондықтан «халықтардың қаһарлануы» сынақ уақыты жабылардан бұрын дүниеге келетін «ауыр кезеңдерге» қатысты екені айқын; әрі «халықтар қаһарланған кезде», олар сол мезетте-ақ «тежеліп тұрады».

«Мен халықтардың ашуын, Құдайдың қаһарын және өлілерді соттайтын уақыттың бір-бірінен бөлек әрі айқын дара екенін, олардың бірінен кейін бірі келетінін көрдім». Early Writings, 36.

«Халықтар қаһарланған» кезде, соңғы жауын жауа бастайды.

«Сол уақытта, құтқарылу ісі аяқталуға жақындап жатқанда, жер бетіне қасірет келе бастайды, ал халықтар қаһарланатын болады, дегенмен үшінші періштенің ісіне кедергі келтірмеу үшін тежеліп ұсталады. Сол кезде “кешкі жаңбыр”, яғни Иеміздің алдында болатын сергіту, үшінші періштенің зор даусына күш беру және киелілерді соңғы жеті пәле төгілетін кезеңде берік тұруға дайындау үшін келеді». Early Writings, 85.

Халықтар «қаһарланған», бірақ сол мезгілде олар «тежеліп тұр» дейтін бір кезең бар. Дәл сол кезде Мәсіх Өзінің даңқ патшалығын орнатады, өйткені Ол Өз патшалығын соңғы жаңбыр кезінде орнатады.

«Кейінгі жаңбыр таза болғандардың үстіне төгіледі — сонда бәрі де оны бұрынғыдай қабылдайды.»

«Төрт періште қоя берген кезде, Мәсіх Өз Патшалығын орнатады. Қолдарынан келгеннің бәрін істеп жүргендерден басқа ешкім соңғы жаңбырды қабылдамайды.» Spalding and Magan, 3.

Early Writings кітабынан алынған алдыңғы екі үзіндіден, халықтар қаһарланған кезде және сонымен бір мезгілде «тежеліп тұрған» кезде, төрт періштенің төрт желді ұстап тұрғаны анықталады. Сондықтан халықтардың қаһарлануы «төрт жел» арқылы бейнеленген. Ол сондай-ақ төрт періште қаһарланған халықтарды тежеп тұрған уақытта кешкі жаңбыр келетінін де атап көрсетті. Кешкі жаңбыр келген кезде басталатын, бұл да халықтардың қаһарланып, бірақ тежеліп тұрған кезі болып табылатын уақыт кезеңі Михаил орнынан тұрғанға және адамзатқа берілген сынақ мерзімі жабылғанға дейін жалғасады. Сол уақыт кезеңі — құтқарылу ісінің жабылып келе жатқан кезеңі, сондықтан ол Мейлінше Киелі Орында Мәсіхтің соңғы қызметін білдіреді; бұл кезең Ол не адамдардың күнәларын, не олардың аттарын сот кітаптарынан өшіріп жатқан уақыт кезеңі ретінде айқындалады. Періштелер төрт желді ұстап тұрған сол уақыт кезеңі — жүз қырық төрт мыңның мөрлену

уақыты.

Үшінші «Қасіреттің» исламы — «халықтарды ашуландыратын» күш, ал үшінші «Қасірет» 2001 жылғы 11 қыркүйекте келді, бірақ ислам бірден «тежелде». «Шығыс желі» — исламның рәмізі, ал Ишая «шығыс желін» Құдай «тежейтін» «қатты жел» ретінде айқындайды. Исламның соғысы қайта-қайта толғатып жатқан әйел бейнесінде суреттеледі, өйткені бұл — 2001 жылғы 11 қыркүйекте, Аян кітабының он сегізінші тарауындағы құдіретті періште төмен түскен кезде, Нью-Йорк қаласының ұлы ғимараттарының құлатылуымен таңбаланған, үдей түсетін соғыс.

«Енді мен Нью-Йорк қаласын алып тасқын толқын шайып кетеді деп жарияладым деген сөз қайдан шықты? Мен мұны ешқашан айтқан емеспін. Мен, сол жерде қабат үстіне қабат болып көтеріліп жатқан зәулім ғимараттарға қарап: “Жаратқан Ие жерді қатты сілкіндіру үшін көтерілгенде, қандай қорқынышты көріністер болады! Сонда Аян 18:1–3-тегі сөздер орындалады”, — дедім. Аян кітабының он сегізінші тарауының түгелі жер бетіне келетін нәрселер туралы ескерту болып табылады. Бірақ Нью-Йоркке не келетініне қатысты маған арнайы жарық берілген жоқ; тек бір күні ондағы ұлы ғимараттардың Құдай құдіретінің бұруы мен төңкеруі арқылы құлатылатынын ғана білемін. Маған берілген жарық бойынша, мен дүниеде жойылудың бар екенін білемін. Жаратқан Иеден бір сөз, Оның құдіретті күшінің бір ғана жанасуы — сонда осы алып құрылыстар құлап түседі. Біз елестете де алмайтын үрейлі көріністер болады». Review and Herald, July 5, 1906.

1843 және 1850 жылдардағы кестелерде Ислам «соғыс аттары» ретінде бейнеленген. Аян кітабының тоғызыншы тарауында, онда бірінші және екінші Қасіреттегі Ислам баяндалатын жерде, Исламның сипаты Ислам патшасының аты арқылы айқындалады.

Олардың үстінен патша болып тұңғиықтың періштесі тұрды; оның есімі еврей тілінде Абаддон, ал грек тілінде оның есімі Аполлион. Аян 9:11.

Тоғызыншы тараудың он бірінші аяты пайғамбарлық тұрғыдан ескі өсиетте (иврит тілінде) болсын, не жаңа өсиетте (грек тілінде) болсын, Исламның сипатының Абаддон немесе Аполлион екендігін айқындайды. Екі атау да «жойылу мен өлім» дегенді білдіреді.

«Періштелер бүкіл жердің бетімен тасқындап өтуге ұмтылып, босанып шығуға тырысқан долы ат бейнесінде көрсетілген төрт желді ұстап тұр; олардың ізімен қирау мен өлім келеді». Manuscript Releases, volume 20, 217.

Төрт жел — босап шығуға ұмтылып тұрған Киелі кітаптағы пайғамбарлықтың қаһарлы аты. Қаһарлы аттың пайғамбарлық сипаттарының бірі — оның тежеліп тұрғаны, бірақ сонымен бірге бүкіл жер бетіне «қирау мен өлім» әкелу үшін босап шығуға ұмтылуы.

Біз келесі мақалада осы тақырыптарды қарастыруды жалғастырамыз.

«Құдай халқы қазірдің өзінде дерлік пұтқа табынушылыққа беріліп кеткен мыңдаған қалалардың таяп келе жатқан күйреуін сезіне алса ғой! Алайда ақиқатты жариялауға тиіс болғандардың көбі өз бауырларын айыптап, соттап жүр. Құдайдың жүректерді

өзгертер күші ой-саналарға әсер еткенде, анық өзгеріс болады. Адамдарда сынап-мінейтін, іріткі салатын бейімділік болмайды. Олар дүниеге нұрдың жарқырауына кедергі жасайтын ұстанымда тұрмайды. Олардың сыншылдығы, олардың айыптауы тоқтайды. Жаудың күштері шайқасқа жиналып жатыр. Алдымызда қатал қақтығыстар тұр. Бір-біріңе жақындай түсіндер, бауырларым мен әпке-қарындастарым, жақындай түсіндер. Мәсіхпен байланысыңды бекітіндер. “Сендер: «Одақ»,— деп айтпаңдар,... олардың қорыққанынан қорықпаңдар, үрейленбеңдер. Әскерлердің Иесін Өзіңді киелі деп біліндер; Ол сендердің қорқыныштарың да, үрейлерің де болсын. Сонда Ол киелі орын болады; бірақ Израилдің екі үйі үшін сүрінер тасқа және тосқауыл жартасына, Иерусалим тұрғындары үшін тұзаққа және қақпанға айналады. Олардың көпшілігі сүрініп, құлап, күйреп, тұзаққа түсіп, ұсталады.”

«Дүние — бір театр. Оның актерлері, яғни оның тұрғындары, соңғы ұлы драмадағы өз рөлдерін орындауға дайындалып жатыр. Құдай назардан тыс қалдырылған. Адамзаттың қалың көпшілігінің арасында, тек адамдар өзімшіл мақсаттарын жүзеге асыру үшін одақтасқандағыдан басқа, ешбір бірлік жоқ. Құдай бақылап тұр. Өзінің бүлікшіл қарамағындағы жандарға қатысты Оның ниеттері орындалады. Дүние адамдардың қолына берілген жоқ, бірақ Құдай белгілі бір уақытқа шатасу мен тәртіпсіздік элементтерінің үстемдік етуіне жол беріп отыр. Төменнен шыққан бір күш драмадағы соңғы ұлы көріністерді жүзеге асыру үшін әрекет етуде, — Шайтан Мәсіх болып келіп, құпия қоғамдарға байланып жатқан адамдардың арасында әділетсіздіктің бүкіл алдамшылығымен әрекет етуде. Одақтасуға деген құмарлыққа беріліп жүргендер жаудың жоспарларын жүзеге асыруда. Себептің соңынан салдар ілеседі.»

«Заңсыздық дерлік шегіне жетті. Дүниені абыржу билеп алды, әрі адамзаттың үстіне жуық арада зор үрей түспек. Соңғы уақыт өте жақын. Шындықты білетін біздер дүниенің үстіне сұрапыл тосындықтай төніп келгелі тұрған нәрсеге дайындалып жүруіміз керек». Review and Herald, September 10, 1903.